

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Svk/9/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0724100041
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Novotný
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:0724100041.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom zo sudcov: Michal Novotný (sudca spravodajca) ako predseda senátu, JUDr. Jana Martinčeková ako členka senátu a JUDr. Martin Tiso ako člen senátu vo veci žalobcu: žalobcu: M. X., nar. X. Z. XXXX, D. XX, T., zastúpeného: JUDr. Viktor Mlynek, advokát, Štúrova 43, Nitra, proti žalovanému: Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky, regionálny úrad Nitra, Novozámocká 3976/67D, Nitra, za účasti ďalších účastníkov: 1. Prologis Slovak Republic Management s.r.o., IČO: 36 837 539, Diaľničná cesta 24, Senec, zastúpeného advokátskou kanceláriou: RUŽIČKA AND PARTNERS s.r.o., IČO: 36 863 360, Vysoká 2/B, Bratislava, 2. MH Invest, s.r.o., IČO: 36 724 530, Mlynské Nivy 44/A, Bratislava, 3. Združenie domových samospráv, o.z., IČO: 31 820 174, Rovniankova 14, Bratislava, zastúpeného advokátskou kanceláriou: Tkáč & Partners, s.r.o., IČO: 53 929 691, Hrnčiarska 29, Košice, 4. Mesto Nitra, IČO: 00 308 307, Štefánikova 60, Nitra, 5. Obec Lužianky, IČO: 34 003 517, Rastislavova 266, Lužianky, o preskúmanie rozhodnutia Okresného úradu Nitra, odboru výstavby a bytovej politiky, z 18. augusta 2017, č. OU-NR-OVPB2-2017/031676-2, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Správneho súdu v Bratislave č. k. 5 S 4/2024-807 z 28. novembra 2024 takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť žalobcu sa zamietá v časti, v ktorej smeruje proti výroku II rozsudku Správneho súdu v Bratislave č. k. 5 S 4/2024-807 z 28. novembra 2024 o zamietnutí správnej žaloby.
- II. Žalovanému ani ďalším účastníkom vo 4. a 5. rade sa nepriznáva nárok na náhradu trov kasačného konania.
- III. Vo výroku IV o trovách konania sa rozsudok Správneho súdu v Bratislave č. k. 5 S 4/2024-807 z 28. novembra 2024 zrušuje a v tomto rozsahu sa mu vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

I.

Administratívne konanie a konanie pred správnym súdom

1. Z administratívnych spisov žalovaného vyplýva, že ďalší účastník v 2. rade je spoločnosťou s ručením obmedzeným, ktorej jediným spoločníkom je Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky. Na základe uznesenia vlády Slovenskej republiky mu toto ministerstvo vydalo osvedčenia z 13. a 22. júla 2015 o významnej investícii „Vybudovanie strategického parku“ na účely prípravy územia v zmysle § 1 ods. 12 zákona č. 175/1999 Z. z. o opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií v znení neskorších predpisov. Tento strategický park sa mal rozkladať na bližšie uvedených pozemkoch v k. ú. F., S., I., W., Q. a F., ktorých vlastníkom je ďalší účastník v 2. rade. Podľa návrhu schváleného vládou mala príprava územia strategického parku zahŕňať usporiadanie vlastníckych vzťahov, hrubé terénne úpravy, komunikácie, inžinierske siete, dobudovanie privádzača z R1, zriadenie vecných bremien, inžiniersku činnosť a projektovú činnosť. Ďalší účastník v 1. rade plánoval vybudovať a prevádzkovať v tomto strategickom parku priestory pre svoju podnikateľskú činnosť (logistický park), predložil zámer tejto navrhovanej činnosti na vykonanie zisťovacieho konania podľa zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní

vplyvov na životné prostredie. Navrhovaná činnosť označená ako „PROLOGIS PARK NITRA“ mala pozostávať z troch hál (DC1, DC2 a DC3) pre logistiku a ľahkú výrobu a vedľajších objektov. Žalobca ako zainteresovaná verejnosť predložil v tomto konaní svoje stanovisko. Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, však rozhodnutím z 8. novembra 2016 vyslovil, že táto činnosť sa nebude posudzovať podľa citovaného zákona. Toto rozhodnutie sa stalo právoplatným 20. februára 2017.

2. Ďalší účastník v 1. rade 27. marca 2017 požiadal Mesto Nitra ako stavebný úrad o vydanie stavebného povolenia na časť stavieb plánovaného logistického parku (hala DC2, vonkajší plynovod, vysoké napätie, trafostanica, areálové rozvody nízkeho napätia, vrátnica, prístrešok na bicykle, oplotenie, hospodársko-technické úpravy a sadové úpravy). Stavebný úrad oznámil začatie konania účastníkom vrátane žalobcovi s výzvou, aby svoje námietky oznámili do siedmich dní. Žalobca v určenej lehote prejavil so stavbou nesúhlas bez bližšieho odôvodnenia s tým, že sa podrobnejšie vyjadrí po oboznámení sa so spisom. Okrem toho svoje námietky uplatnil aj ďalší účastník v 3. rade. Mesto Nitra stavebným povolením z 23. júna 2017, č. SP 5662/2017-016-Ing.Tá/Ja, povolilo žiadajú stavbu a v povolení sa vyrovnalo aj so vznesenými námietkami. Predovšetkým zdôraznilo, že podľa § 32 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov pre stavbu nebolo treba vydať územné rozhodnutie, pretože bola súčasťou strategického parku, ktorý je významnou investíciou, a priestorové a funkčné usporiadanie vyplýva z územného plánu obce. Ďalšími námietkami žalobcu sa nezaoberalo, lebo neboli predložené v lehote podľa § 61 ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. Proti tomuto rozhodnutiu podali odvolania ďalší účastník v 3. rade a žalobca. Okresný úrad Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky, ich obe zamietol preskúmaným rozhodnutím z 18. augusta 2017. V odôvodnení sa stotožnil s názorom stavebného úradu, že územné rozhodnutie nebolo potrebné kvôli § 32 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. K námietke, že neprebehlo riadne posúdenie vplyvov na životné prostredie, odkázal na právoplatné rozhodnutie odboru starostlivosti o životné prostredie z 8. novembra 2016. Rovnako zdôraznil, že žalobca mohol kedykoľvek nahliadnuť do spisu podľa § 23 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) a odtiaľ získať podklady na to, aby mohol vzniesť riadne námietky.

3. Správny súd (po zrušení skoršieho rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11 S 172/2017-498 rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 7 Svk 13/2022) tu napadnutým rozsudkom č. k. 5 S 4/2024-807 (I.) zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania, (II.) zamietol žalobcovu správnu žalobu, (III.) nepriznal žalovanému právo na náhradu trov konania, (IV.) priznal toto právo ďalším účastníkom v 1., 2. a 3. rade, no (V.) nepriznal ho ďalším účastníkom v 4. a 5. rade.

(a) Na úvod zdôraznil, že v konaní pokračoval so žalovaným, na ktorého podľa § 1 ods. 1, § 2, § 7 zákona č. 608/2003 Z. z. a § 6 ods. 2 a § 7 ods. 1 zákona č. 200/2022 Z. z. o územnom plánovaní prešla kompetencia okresných úradov v sídle kraja na úseku stavebného poriadku.

(b) Vo veci samej správny súd vyšiel zo záväzného právneho názoru kasačného súdu, že povoľovaná stavba nebola významnou investíciou v zmysle § 1 ods. 2 a 3 zákona č. 175/1999 Z. z., a preto stavebným úradom nemal byť okresný úrad v sídle kraja v zmysle § 117b zákona č. 50/1976 Zb.

(c) Ďalej citoval záväzný právny názor kasačného súdu, podľa ktorého významnou investíciou v prerokúvanej veci je podľa vydaného osvedčenia vybudovanie strategického parku a cieľom tejto investície je príprava územia tohto parku v zmysle § 11 ods. 12 zákona č. 175/1999 Z. z. Kým významnou investíciou sú v takom prípade len stavby slúžiace príprave tohto územia, samotný strategický park tvoria aj ďalšie priemyselné, obchodné a iné objekty, teda aj povoľovaná stavba (logistická hala s vedľajšími stavbami), ktoré ale samy osebe nie sú významnými investíciami. Pretože však príprava tohto strategického parku je významnou investíciou, podľa správneho výkladu § 32 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. sa územné rozhodnutie nevyžaduje nielen naň, ale ani na žiadnu stavbu, ktorá má v ňom byť umiestnená, ak priestorové usporiadanie územia a jeho funkčné využívanie, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo územného plánu zóny.

(d) Správny súd sa potom stotožnil s preskúmaným rozhodnutím, že povoľovaná stavba sa nachádza v lokalite určenej na priemyselnú výrobu a je v súlade s územnoplánovacou dokumentáciou, ktorá ohraničuje plochu strategického parku. V zhode s judikatúrou tak nepovažoval za nevyhnutné, aby bol takýto strategický park v územnom pláne podrobne vymedzený, pretože postačuje, že stavba nie je v rozpore s určeným priestorovým a funkčným využívaním územia. Takýto rozpor sa v posudzovanej veci nepreukázal.

(e) Námietky žalobcu voči dopravnému napojeniu a posudzovaniu ich vplyvov na životné prostredie považoval správny súd za nedôvodné, pretože dopravné stavby boli povoľované osobitne a žalobca mohol tieto námietky uplatniť tam. Rovnako v tomto konaní nebolo treba riešiť inak bližšie nešpecifikovanú námietku, že počet parkovacích miest je poddimenzovaný. Záverom správny súd

nevidel porušenie práv žalobcu ani v tom, že sa nevyhovelo jeho žiadosti o zaslanie kópie spisu podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobode informácií v znení neskorších predpisov. Podľa judikatúry totiž nezaslanie spisu administratívneho konania na základe takejto žiadosti nemá za následok porušenie procesných práv účastníka v takom konaní, pretože ten mohol aj naďalej žiadať o nahliadnutie do spisu podľa § 23 ods. 1 Spr. por. Samu okolnosť, že stavebný úrad nedodržel lehotu na vydanie rozhodnutia podľa § 49 ods. 2 Spr. por., nepovažoval správny súd za zásah do práv žalobcu.

(e) Výrok o náhrade trov ďalším účastníkom v 1., 2. a 3. rade odôvodnil ustanovením § 169 SSP a tým, že im uložil povinnosť vyjadriť sa k veci.

II.

Kasačná sťažnosť a vyjadrenia k nej

4. Včas podanou kasačnou sťažnosťou, ktorá však výslovne smeruje len voči výrokom II a IV, sa žalobca domáha zrušenia tohto rozsudku, eventuálne jeho zmeny tak, že sa zruší preskúmané rozhodnutie. Nestotožnil sa s právnym názorom správneho súdu, že stavebným úradom nemal byť okresný úrad v sídle kraja, aj keď tento názor vyslovil kasačný súd. Naopak, naďalej trval na tom, že ak je stavba súčasťou strategického parku, je významnou investíciou podľa zákona č. 175/1999 Z. z. a stavebným úradom mal byť tento úrad. Ak by to tak nebolo, potom podľa žalobcu neboli splnené podmienky § 32 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. a pred stavebným konaním malo prebehnúť územné konanie. Ďalej namietol, že sa neposúdili vplyvy strategického parku na životné prostredie. Rozhodnutie o navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project“ bolo právoplatné až 28. decembra 2015 a nemohlo oprávňovať stavebníka na podanie žiadosti o stavebné povolenie. Navyše, sám ďalší účastník v 1. rade v zámere navrhovanej činnosti uviedol, že prvým povoľovacím konaním bude územné konanie. Rozhodnutie zo zisťovacieho konania ohľadom stavby, ktorá je predmetom tohto konania, zasa nadobudlo právoplatnosť až 20. februára 2017. Žalobca nesúhlasil ani s povinnosťou nahradiť trovy ďalším účastníkom, pretože to považoval za neprimerane tvrdé voči sebe. Okrem toho namietol, že to nie je v súlade s praxou kasačného súdu. Tá je podľa neho jednotná v tom, že náhrada trov sa ďalším účastníkom priznáva len výnimočne, a v prerokúvanej veci nešlo o taký prípad. Ďalší účastníci neboli povinní podávať vyjadrenia a zúčastňovať sa na pojednávaníach. Žalobca správnu žalobou len chránil svoje vlastnícke práva a záujmy životného prostredia a zaťaženie ho trovami konania odporuje aj Dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia (oznámenie č. 43/2006 Z. z.).

5. Žalovaný navrhol zamietnuť kasačnú sťažnosť. Odkázal na právne názory vyjadrené v predošlom zrušujúcom rozsudku kasačného súdu, ale aj jeho ďalšiu judikatúru. Nesúhlasil ani s názorom, že by bol žalobca neprimerane zaťažený tým, že musí nahradiť trovy ďalším účastníkom, pretože ide o dôsledok jeho neúspechu v spore.

6. Ďalší účastník v 1. rade navrhol zamietnuť kasačnú sťažnosť. Zopakoval, že osvedčenie o významnej investícii sa týka len vybudovania strategického parku, teda prípravy územia naň. Nie je možné ho zamieňať so samotnou povoľovanou stavbou, na ktorú takéto osvedčenie nebolo vydané. Napriek tomu ustanovenie § 32 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. pre ňu nevyžaduje územné rozhodnutie. Okolnosť, že v zámere navrhovanej činnosti v zisťovacom konaní bolo ako ďalšie povoľovacie konanie uvedené územné konanie, nemôže nič zmeniť na tom, že podľa platného právneho stavu nebolo potrebné. Ďalší účastník sa stotožnil aj s výrokom o náhrade trov konania, pretože žalobca nehájil záujmy ochrany životného prostredia, ale vlastné vlastnícke práva.

7. Ďalší účastník v 2. rade navrhol odmietnuť kasačnú sťažnosť, eventuálne ju zamietnuť. Podľa neho jednotlivé sťažnostné body sú formulované zmätočne a žalobca neodôvodňuje, v čom je právne posúdenie správneho súdu nesprávne v zmysle § 440 ods. 1 písm. g) a ods. 2 SSP. K námietke nepríslušnosti stavebného úradu odkázal na právny názor kasačného súdu v rozsudku sp. zn. 7 Svk 13/2022, podľa ktorého povoľovaná stavba nie je významnou investíciou, pretože sa na ňu nevzťahuje vydané osvedčenie a nezabezpečuje ju podnik so stopercentnou majetkovou účasťou štátu v zmysle § 1 ods. 3 písm. b) zákona č. 175/1999 Z. z. Rovnako k námietke chýbajúceho územného rozhodnutia odkázal na výklad ustanovenia § 32 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb., ktorý podal kasačný súd v rozsudku sp. zn. 7 Svk 13/2022 a s ktorým sa ďalší účastník stotožnil. Za správny považoval aj výrok o náhrade trov konania, pretože ďalší účastníci boli vyzvaní na vyjadrenie a tak mohli mať dojem, že nevyjadrením sa stratia možnosť ovplyvniť priebeh súdneho konania.

8. Ďalší účastník vo 4. rade súhlasil s názorom žalovaného.

9. Ďalší účastníci v 3. a 5. rade sa nevyjadrili ku kasačnej sťažnosti.

III.

Posúdenie veci kasačným súdom

10. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok v napadnutom výroku II o zamietnutí správnej žaloby a výroku IV o trovách ďalších účastníkov v 1., 2. a 3. rade (§ 453 ods. 1 SSP) a predchádzajúce konanie pred správnym súdom bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) v medziach uplatnených sťažnostných bodov (§ 453 ods. 2 SSP).
A. K zamietnutiu správnej žaloby vo veci samej

11. Žalobca svoju kasačnú sťažnosť odôvodnil jednak porušením práva na spravodlivý proces podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP, jednak nesprávnym právnym posúdením podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP. Ako však správne upozorňuje ďalší účastník v 2. rade, sama argumentácia potom nie je nijako vnútorne rozčlenená a žalobca v podstate len naďalej trvá na svojich právnych názoroch, ktoré vyslovil počas celého konania. Podľa § 440 ods. 2 SSP sa dôvod podľa odseku 1 písm. g) musí vymedziť tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Má teda uviesť, ktorú normu správny súd nesprávne vyložil a z akých konkrétnych dôvodov, prípadne ktorú právnu normu správny súd nepoužil, hoci ju použiť mal, alebo ako konkrétne ju použil, hoci ju mal použiť inak (porov. obsiahlejší rozbor v uzneseniach tunajšieho súdu sp. zn. 7 Sžsk 55/2020, 5 Sžk 18/2021, 4 Sžk 24/2021 a 6 Svk 17/2021). Ani len samotný odkaz na § 440 ods. 1 písm. g) SSP bez opory v potrebnej argumentácii neumožňuje kasačnému súdu, aby sa zaoberal právnym posúdením veci zo strany správneho súdu (porov. z posledného obdobia napr. rozsudok sp. zn. 4 Svk 3/2024). Napriek tomu však kasačný súd nepovažuje nedostatky podanej kasačnej sťažnosti za také, ktoré by opodstatňovali jej odmietnutie, ako to žiadal ďalší účastník v 2. rade; úrovni žalobcových námietok však budú zodpovedať aj odpovede kasačného súdu.

12. Opakované námietky, že (1) Okresný úrad v Nitre, odbor výstavby a bytovej politiky, nemal byť v prerokúvanej veci odvolacím orgánom, ale stavebným úradom podľa § 117b zákona č. 50/1976 Zb., a že (2) stavebnému konaniu muselo predchádzať územné konanie, majú spoločný základ v polemike žalobcu, či povoľovaná stavba (hala, vonkajší plynovod, vysoké napätie, trafostanica, areálové rozvody nízkeho napätia, vrátnica, prístrešok na bicykle, oplštenie, hospodársko-technické úpravy a sadové úpravy) je významnou investíciou. Kasačný súd však už v predošlom zrušujúcom rozsudku zrozumiteľne vysvetlil, že takou investíciou je podľa obsahu osvedčenia z 13. a 22. júla 2015 (vydaného podľa § 3 zákona č. 175/1999 Z. z.) stavba „Vybudovanie strategického parku“ a jej predmetom je príprava územia v zmysle cit. § 1 ods. 12 cit. zák. Pojem prípravné práce však nemožno zamieňať so samotným pojmom strategický park, ktorým podľa § 1 ods. 11 cit. zák. je súhrn všetkých pozemkov a aj stavieb (v oblasti priemyselnej výroby, služieb, výskumu a vývoja). Takto budované objekty (stavby) však nie sú významnými investíciami len preto, že sa majú stať súčasťou strategického parku, ktorého príprava takouto významnou investíciou je. Pretože povoľovaná stavba netvorí súčasť prípravy územia pre budovaný strategický park, nie je významnou investíciou na základe osvedčenia z 13. a 22. júla 2015. Zároveň však nebolo zistené, že by bola samostatným osvedčením uznaná ako významná investícia v zmysle § 1 ods. 2 alebo 3 zákona č. 175/1999 Z. z.

13. Na základe toho kasačný súd už v predošlom rozsudku sp. zn. 7 Svk 13/2022 uzavrel, že povoľovaná stavba nebola významnou investíciou, a preto stavebným úradom nemal byť v zmysle § 117b zákona č. 50/1976 Zb. okresný úrad v sídle kraja. Rovnako však kasačný súd - za použitia systematické a teleologické výkladu - v tomto rozsudku vysvetlil, že ustanovenie § 32 ods. 2 uvedeného zákona vychádza z toho, že ak je určité územie dostatočne jasne upravené územným plánom obce alebo zóny (jeho regulatívmi priestorového usporiadania a funkčného využívania, porov. § 139a ods. 1 cit. zák.) a ak sa zároveň rozhodlo, že toto územie sa pripraví pre strategický park a že táto príprava je významnou investíciou podľa zákona č. 175/1999 Z. z., sú pomery tohto územia dostatočne jasné a nie je potrebné ich skúmať v územnom konaní z hľadísk uvedených v § 37 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. Preto sa ustanovenie § 32 ods. 2 cit. zák. musí vykladať tak, že ak je určené určité územie, kde sa má vybudovať strategický park, a príprava tohto územia je uznaná za významnú investíciu, nie je potrebné územné rozhodnutie nielen pre stavby, ktoré sú súčasťou tejto prípravy územia (§ 1 ods. 12 zákona č. 175/1999 Z. z.), ale ani pre žiadnu stavbu v zmysle § 1 ods. 11 písm. b) cit. zák., ktorá bude v tomto strategickom parku umiestnená, a to aj keď takáto stavba sama osebe nie je uznaná za významnú investíciu.

14. Oba tieto právne názory sú už stabilizovanou súčasťou judikatúry tunajšieho súdu, o čom svedčí celý rad rozsudkov vydaných práve v konaniach o správnych žalobách žalobcu (porov. napr. sp. zn. 7 Svk 1/2023, 7 Svk 22/2023 alebo 5 Svk 39/2023 a tam citovanú prejudikatúru). Námietka, že stavebné konanie nebolo možné ani začať, lebo predtým neboli právoplatne posúdené vplyvy na životné prostredie podľa zákona č. 24/2006 Z. z., je podľa kasačného súdu len ťažko zrozumiteľná. Ako sám žalobca uvádza, rozhodnutie o zámere navrhovanej „Automotive Nitra Project“ bolo právoplatné 28. decembra 2015 a ďalší účastník v 1. rade podal žiadosť o stavebné povolenie v tu prerokúvanej veci až 27. marca 2017, teda celkom zjavne po právoplatnosti. Ďalej žalobca v kasačnej sťažnosti tvrdí, že na povoľovanú

stavbu by sa malo vzťahovať rozhodnutie zo zisťovacieho konania z 8. novembra 2016. S tým sa stotožňuje aj kasačný súd, pretože predmetom tohto rozhodnutia bol práve ten park, ktorého súčasťou mala byť hala DC2. Toto rozhodnutie však nadobudlo právoplatnosť už 20. februára 2017. Aj v tomto prípade dátum podania žiadosti o stavebné povolenie leží až po tomto dátume. Inak povedané, samy žalobcove vývody vyvracajú jeho námietku, že žiadosť o stavebné povolenie bola podaná v rozpore s § 29 ods. 12 zákona č. 24/2006 Z. z. V zmysle § 464 SSP tak možno v tomto smere naplno odkázať na odpovede, ktoré žalobca na svoje argumenty dostal od tunajšieho súdu minimálne v piatich iných rozsudkoch sp. zn. 1 Svk 15/2024, 4 Svk 54/2022, 5 Svk 39/2023, 3 Svk 36/2022, 1 Sžk 18/2021 alebo 1 Sžk 41/2021.

B. K výroku o trovách ďalších účastníkov v 1., 2. a 3. rade

15. Náhrada trov ďalšieho účastníka sa spravuje ustanovením § 169 SSP, podľa ktorého má voči účastníkovi konania, ktorý nebol v konaní úspešný, právo na náhradu iba tých trov, ktoré mu vznikli v súvislosti s plnením povinnosti, ktorú mu správny súd uložil. Len z dôvodov hodných osobitného zreteľa im môže správny súd na návrh priznať právo na náhradu ďalších trov konania. V prvej alternatíve je teda náhrada trov výslovne obmedzená len na tie trovy, ktoré vznikli v dôsledku plnenia povinnosti. Príčinná súvislosť medzi určitým úkonom, s ktorým mal ďalší účastník trovy, a uloženou povinnosťou, na ktorej splnenie bol tento úkon vykonaný, je tak nevyhnutnou súčasťou posudzovania správneho súdu už vo fáze rozhodovania o nároku na náhradu podľa § 175 ods. 1 SSP. Označenie konkrétnych úkonov, za ktoré patrí takáto náhrada, má význam jednak pre vedomosť účastníkov o rozsahu náhrady trov, bez ktorej by neboli schopní podať riadne odôvodnený opravný prostriedok, ale tiež pre rozhodovanie o výške trov podľa § 175 ods. 2 SSP. Rozhodnutie o výške trov musí totiž vychádzať z už priznaného rozsahu nároku na náhradu trov (spočívajúceho vo vymedzení konkrétnych úkonov) a v týchto mantineloch už bude rozhodovať len o ich výške, posudzujúc najmä dôvodnosť (účelnosť) vynaložených trov pri realizácii týchto úkonov (porov. v tomto smere uznesenie tun. súdu sp. zn. 7 Svk 13/2025).

16. V prerokúvanej veci z odôvodnenia napadnutého rozsudku možno vyvodiť, že dôvodom priznania náhrady trov ďalším účastníkom v 1., 2. a 3. neboli žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa (t. j. druhá alternatíva § 169 SSP), ale len plnenie uloženej povinnosti (jeho prvá alternatíva). Správny súd však v tomto smere len veľmi všeobecne uviedol, že ďalší účastníci v 1., 2. a 3. rade majú nárok na náhradu trov, pretože vo veci podali vyjadrenia. V skutočnosti však ďalší účastníci podávali niekoľko vyjadrení, a to či už vo veci samej k správnej žalobe, alebo ku kasačným sťažnostiam. Zo samotného výroku IV napadnutého rozsudku, ale ani z jeho odôvodnenia však nemožno zistiť, ktoré takéto vyjadrenia ďalších účastníkov správny súd vyhodnotil ako úkony, za ktoré im má patriť právo na náhradu trov voči žalobcovi. V uvedenej časti tak napadnutý rozsudok neobsahuje dostatok dôvodov, o ktoré správny súd oprel svoje rozhodnutie, tak, aby bolo žalobcovi, ale aj ďalším osobám (napr. vyššiemu súdnemu úradníkovi pri rozhodovaní podľa § 175 ods. 2 SSP) zrejmé, ktoré úkony vyhovujú podmienkam ustanovenia § 169 SSP. Tým správny súd porušil zákon spôsobom, ktorý ma za následok naplnenie sťažnostného dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP.

IV.

Záver

17. Na základe uvedených dôvodov kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná v časti, v ktorej smeruje proti výroku napadnutého rozsudku o zamietnutí správnej žaloby. Preto ju kasačný súd podľa § 461 SSP v tomto rozsahu rozsudkom (§ 457 ods. 1 SSP) zamietol. V časti, ktorá sa týka výroku o trovách ďalších účastníkov v 1., 2. a 3. rade, však z už uvedených dôvodov tento rozsudok podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec vrátil správne súdu na ďalšie konanie.

18. Týmto rozsudkom sa konanie skončilo vo vzťahu medzi žalobcom, žalovaným a ďalšími účastníkmi vo 4. a 5. rade. Preto bolo o ich trovách rozhodnuté podľa § 167, § 168 a § 169 v spojení s § 467 ods. 1 SSP, keď žalobca vo veci úspech nemal a žalovaný ho síce mal, no kasačný súd však nezistil výnimočné dôvody, aby sa mu priznal nárok na ich náhradu. Ďalšiemu účastníkovi v 5. rade v kasačnom konaní nevznikli žiadne trovy a vyjadrením ku kasačnej sťažnosti ďalší účastník vo 4. rade neplnil povinnosť, ktorá by opodstatňovala priznanie náhrady trov v zmysle § 169 v spojení s § 467 ods. 1 SSP.

19. Správny súd tak znova rozhodne o náhrade trov konania medzi žalobcom a ďalšími účastníkmi v 1., 2. a 3. rade, viazaný právnym názorom tunajšieho súdu (§ 469 SSP). V novom rozhodnutí rozhodne aj o náhrade trov tohto kasačného konania medzi uvedenými účastníkmi (§ 467 ods. 3 SSP).

20. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0 (jednomyseľne).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.